

P. Olsen: Hvad jeg før tillod mig at udtale, har jeg fundet fuldkommen bekræftet derved, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 8de Valgkreds (E. B. Rimestad) stillede sig saa umaadelig høit og mig saa umaadelig lavt, idet han sagde, at hvad jeg havde omtalt, er hundrede Gange gjendrevet og forlængst afgjort; men hvad er det da, jeg har omtalt? Det er Kjøbstædernes Skatteforhold, og det glæder mig, dersom jeg har været i Bildfarelse med Hensyn til at Sagen forlængst er afgjort, at saa det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrab), der dengang stod her som Indenrigsminister, ogsaa er i Bildfarelse, idet han nemlig paa Valgdagen udtalte, at han agtede at forelægge en Lov om Kjøbstædernes Skatteforhold. Efter hans Mening er Sagen ikke forlængst afgjort, og jeg skal derfor ikke stamme mig ved at have været i Bildfarelse. Dette skal være mit Svar paa den glubste Tiltale, jeg modtog fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 8de Valgkreds.

S. Sage: I et Punkt er jeg enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning); Absolutismen har ikke i Fortiden kunnet redde Staten, og jeg tror heller ikke, at den i Fremtiden kan det. Vi kunne altsaa vel være enige om, at det er igjennem den constitutionelle Frihed, at Staten paa eengang skal styrkes og Individet udvikle sig. Men hvorfor vil da den ærede Rigsdagsmand tale, som om man stræbte efter en Kuldkastelse af vor Frihed? Væed han da ikke, at han her taler paa en Maaade, som maa misforstaaes og saaleses som han aldrig kan mene? Er dette et Dieblik til at kaste den Brand ind, at de, som ville kuldkafe Valgloven, tale paa den og den Maaade? Til mig kan det ialtsald ikke være henvenbt, da jeg atter og atter paa det Bestemteste har udtalt mig imod en Forandring i Valgloven. Hvad er det, han vil her? Der er jo ikke fra Regjeringens Side Spørgsmaal om at foretage nogen Forandring i det Bestaaende; det ærede Medlem derimod vil nægte Regjeringen Retten til, i Henhold til den bestaaende

Forfatning, i Henhold til det constitutionelle Forhold mellem Hs. Maj. Kongens og Rigsdagens Myndighed, at ordne en Sag, som den er berettiget til at ordne. Var det noget Ryt og Ulovligt, da behøvede han ikke at forkafe Finantsloven for at forhindre det. Den ærede Rigsdagsmand har atter og atter stræbt yderligere, end allerede er steet, at udvikle de særlige Landssdeles Selvstændighed; det er det, jeg har bekæmpet, og som jeg skal bekæmpe, hvergang jeg staaer ligeoverfor den ærede Rigsdagsmand. Vi ere allerede gaaede vidt i den Retning; gaae vi videre, saa bliver Vaandet saa svagt, at vi ikke vide, hvad Dieblik det kan briste. Det har gjort mig ondt, at den ærede Rigsdagsmand, fordi han forkaster en Fortolkning af Grundlovsindskrænkningens § 4, har høvt Hjerte til atter, da han talte idag, at føre et Forsvar for den slesvigiske Forsamling med Hensyn til Noget, der ikke var et „Spørgsmaal“, men en Handling, thi det var en Nægtelse af at ligne en Skat. Hvilket Motiv var, er jo det Lige-gyldigste af Verden; dersom vi med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds forkastede Finantsloven, da var vort Motiv aldeles ligegyldigt, thi den Forvirring, der vilde opstaae i Staten, blev lige stor eller lige lille, hvad enten Motivet var det ene eller det andet. Forsamlingen nægtede Rigningen, den handlede derved mod Budet i Forfatningen, og det hør den ærede Rigsdagsmand ikke forsvare i Kongerigets Rigsdag. En Gjentagelse af en saadan Nægtelse vilde føre til de største Vanstueligheder, idet man tilsidst maatte have Soldater i Beredskab for at gennemføre Constitutionen, naar Fjellesmagten blev afsmattet ved den vedvarende Modstand. Det, der væsentlig er imellem dem, som forfægte en kraftig Regjering, og den ærede Rigsdagsmand, er, at han alene vil fæste Diet paa de særlige Forhold uden at tænke paa, at dog Sammenholds-kraften i Staten maa staae ligesaa høit som Friheden. Friheden skal staae høit, og vi skulle forfægte den, saalænge det staaer i vor Magt, men vi skulle ogsaa holde sammen paa Staten.